

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Frisk Luft

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann07tom-shoot-idm140702590765408/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

syntes at ville glide, glide, glide, indtil de dyppede Farvetæppernes Sømme ned i det under Solen gnistrende Saltvand. Saa var der Bøndergaarde, Udflyttergaarde, Huse; og der var Herresæder; og saa var der Købstadens røde Tage, og Kirkespiret; og atter kom der bløde Linjer af Skove, Marker, Brakjorder; og der var en Brink, som skinnede langt, langt borte, og en lille hvid Sandstrimmel; og det drev alt sammen helt ud i det violette, tabte sig i Dis, smeltede sammen, slugtes af det kraftige Bælt, den dejlige Sø, den livsalige, urgamle Havarm, der spænder om det hele, favner vort dejlige, gamle Land, hvor Vikingebonden og Orlogsgasten, hvor Krigsmand og Handelsmand, hvor Kvaseskipper og Jollefisker i umiddelige Tider har søgt Havn for deres længselsfulde Tanker.

Mig var det, som om det var et Æventyr: En drager ud i den vide Verden og træffer tre Kammerater. Alle tre kan de et eller andet, som faar Betydning for Rejsen.

Men hvad kunde disse tre her?

Den sørgmodige — var han ikke vort eget Sørgmod, vi tungsin-dige Nordboer, der grubler, tvivler, trævler Tingene op, vender dem paa Hovedet, og undrer os over, at vi selv endnu bestandig gaar paa Benene? — Hvad kunde han? Ja hvad kan vore Efteraarsdage og vore Vinternætter for, at de er saa mørke! Vi maa tage dem, som de er. Vi har jo dog vor Taalmodighed ved Siden, vi sejge, udholdende, haabende, Dagen-slidende Folk, som vi af Vorherres Haand er bleven gjorte til!

Og saa har vi vor korte Sommer, af hvis lyse Nætter og lystige Dage vi øser Livsmod, Varme, Spænsthed — ja man vil endog paa-staa Overmod.

Og vi har vort Foraar med knaldende Solskin — Pif, paf! — skarp Luft, frisk Vind — Hurra! vi gaar paa med Dødsforagt. Den sorgløse har vi med os, hvor vi gaar.

Han kan synge.

Og den sorgløse stod paa Dækket af det kongelige danske Postdampskib; og han sang:

Fagre Land!
 Saga støtter Skjoldet imod Knæet,
 Ridser Runer under Kæmpetræet,
 Kalder Helte hjem fra Vikingtog;
 Og som Fisk i Stime de sig flokker,
 Solens Guld i Glød om gyldne Lokker,
 Sølvhjalmt Sværd langs røde Brog.